

EBEBÜLTEN

**EGE ÜNİVERSİTESİ
SAĞLIK BİLİMLERİ FAKÜLTESİ
EBELİK BÖLÜMÜ**

İmtiyaz Sahibi

Ege Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Adına
Ege Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Dekanı
Prof. Dr. Esin ÇEBER TURFAN

Editör

Prof. Dr. Neriman SOĞUKPINAR

Yayın Kurulu

Prof. Dr. Esin ÇEBER TURFAN
Prof. Dr. Rabia EKTİ GENÇ
Prof. Dr. Birsen KARACA SAYDAM

Yayın Koordinatörü

Arş. Gör. Elif ÇİLESİZ
Öğr. Ebe Meryem DEMİR

Düzenleme Kurulu

Öğr. Ebe Ayşe BULAN
Öğr. Ebe Göksu YILMAZ
Öğr. Ebe Sema KÜRKLÜ
Öğr. Ebe Simay Göksu SATUN
Öğr. Ebe Sude KIRMIZIOĞLU

Ege Üniversitesi Yayınları

Ege Üniversitesi Basım ve Yayınevi

Bornova -İzmir

Tel: 0 232 342 12 52

e-posta: basimveyayinevisbm@mail.ege.edu.tr

Yayın Tarihi

23.06.2023

İÇİNDEKİLER

1. Deprem ve Ebelik Hizmetleri

Afet ve Acil Durum Çantasında Olması Gerekenler.....	1
Depremlerde Gebe Kadınların, Emziren Annelerin ve Bakım Veren Kadınların Karşılaştıkları Riskler ve Öneriler.....	2-3
2.EBEBÜLTEN'e Özel Ege Üniversitesi Öğrencilerinin Afet Tutumu Anketi.....	4
3.Ebelik Bölümü 2022-2023 Bahar Dönemi Afet ile ilgili Faaliyetler.....	5
8 Mart Dünya Kadınlar Günü Etkinliği Afetlerde Kadın Sağlığı Online Panel.....	5
Uluslararası Afetlerde Ebelik Hizmetleri Sempozyumu.....	6
Ebe Akademisyen Doç. Dr. Ummahan Yücel'den Deprem Bölgesi İçin Uyarı.....	7
4.KÖŞE YAZISI	
Kübra Ebe Gözünden Afet.....	8-9-10
5.RÖPORTAJ	
Yaşayanların Gözünden 5 Soruda Deprem-B.M.....	11
Yaşayanların Gözünden 5 Soruda Deprem-G.K.....	12

ACI KAYIPLARIMIZ

EBE MİNE AYDIN

EBE BERNA FIRAT

EBE ADİLE KIYMETLİ NEŞELİ

EBE SUNA DEVEBOYNU

EBE GİZEM BİLGİN BAL

EBE BÜŞRA ERGÜLER

EBE NİHAL MERCAN

EBE SULTAN TEKİNİR ŞAHİN

EBE MUKADDES ÇOLAK CEYLAN

EBE GİZEM ÇORAPLI

EBE SEVİM KARAOĞLAN

EBE AYNUR BASIK

ÖĞRENCİ EBE DİLEK YÖŞ

ÖĞRENCİ EBE RAVZANUR BENLİ

ÖĞRENCİ EBE ELİF SİLA KELEŞ

**MERKEZ ÜSSÜ
KAHRAMANMARAŞ
OLAN DEPREMDE
MESLEKTAŞLARIMIZI
KAYBETMEK BİZLERİ
DERİNDEN YARALADI.
İSİMLERİNE YER
VERDİĞİMİZ VE
VEREMEDİĞİMİZ TÜM
MESLEKTAŞLARIMIZA
ALLAH'TAN RAHMET
AİLESİNE VE
YAKINLARINA BAŞ
SAĞLIĞI DİLERİZ**

**BAŞIMIZ SAĞ
OLSUN. ∞**

AFET VE ACİL DURUM ÇANTASINDA OLMASI GEREKENLER

DEPREMLERDE GEBE KADINLARIN, EMZİREN ANNELERİN VE BAKIM VEREN KADINLARIN KARŞILAŞTIKLARI RİSKLER VE ÖNERİLER

BARÜ (Bartın Üniversitesi) deprem bölgesi proje ekibi

Kriz ve afet durumu öncesinde;

- Bebeğinizin ve sizin sağlık belgelerinizi, acil malzemeleri (gerekli ilaç, su, bebek maması, biberon, acil durum numaraları, ped, bebek bezi, kalın kıyafet vb.) içeren bir çanta hazırladığınızdan ve tahliye öncesinde çantayı aldığınızdan emin olun.
- Kriz ve afet durumlarında doğum yapmanız gerekirse başvurabileceğiniz yerleri öğrenin.
- Aile üyeleri ile acil durumlarda iletişim ve buluşma planı yapın.
- Çocuğunuzun, okul ve gündüz bakımevlerinin acil durumlarda tahliye prosedürleri hakkında bilgi alın.

Deprem bölgesinde gebelerin tespiti ve ihtiyaçlarının belirlenmesi hayati önem taşır. Depremden sonra bir toplanma merkezine gittiğinizde, oradaki görevlilerin gebe olduğunuzu veya yanınızda bir bebeğinizin olduğunu bildiğinden emin olun. Gebelik süreçlerine dair bilgileri (kaç haftalık gebe, riskli bir gebelik geçmişi var mı, kullandığı ilaçlar var mı vb.) alanda olan ekiplerle en kısa sürede paylaşın.

Alanda çalışan sivil toplum örgütleri, kamu kurumları ve yerel yönetimler mümkün olan en kısa sürede gebeleri ve yeni doğum yapanları belirlemeli ve ihtiyaçlarını tespit etmelidir. Gebelerin ve bebeği olan kadınların fiziksel, psikolojik, sosyal ve duygusal açıdan desteklenmesi önemlidir. Gebelerin ve bebeklerin mümkün olan en kısa ve güvenli sürede sağlık hizmetlerine erişimi sağlanmalıdır. Bir sağlık şikayeti olmasa da depremden sonra gebelerin sağlık kontrolüne gitmesi gereklidir. Gebelik döneminde henüz tetanoz aşısı olmayan gebelerin deprem gibi durumlarda riski arttığı için tetanoz aşısı olduğundan emin olunmalıdır. Bebeği olan kadınların, gebelerin veya gebe olabileceğini düşünenlerin, deprem gibi kriz ve afet durumlarında duygusal sağlığına dikkat etmesi önemlidir. Gebelerin ve çocuğu olanların yaşadığı stres deprem dönemlerinde artabilir. Mümkünse fiziksel aktivite yapmak, yeterince dinlenmek ve yeterince su içmek stresi azaltır. Bu gibi durumlarda kendini bunalmış ve stresli hissedenler yardım istemekten ve konuşmaktan kaçınmamalıdır. Ne hissedildiği üzerine konuşmak psikolojik olarak yardımcı olabilir. Gebelik ve gebelik sonrası dönemde depresyon riski, kriz ve afet durumlarında artar. Depresyonda olduğunu düşünenlerin mümkün olan en kısa sürede psikolojik yardım aldığından emin olunmalıdır.

BARÜ (Bartın Üniversitesi) deprem bölgesi proje ekibi

Depremden sonra yerde moloz, cam gibi bebeğe zarar verebilecek ve taşımaya zorlaştıracak eşyalar olduğundan puset veya bebek arabası kullanımı zor ve tehlikeli olabilir. Bu nedenle hareket ederken bebeği kucakta taşımaya yönelik taşıyıcı (kanguru vb.) kullanılmalıdır.

Düzenli ve sağlıklı beslenme gebeler ve emzirenler için önemlidir. Deprem sonrası gerekli besinlere erişim zorlaşabilir. Acil durumlarda gıda dağıtımlarında bu kişilerin öncelikli gruplar içerisinde yer aldığından emin olunmalıdır.

Bebeğini emzirenler depremden sonra da bebeğini emzirmeye devam edebilir. Emzirme için ek olarak biberon vb. malzemeler gerekmeyeceği için emzirme daha kolay ve sağlıklıdır. Ebeveyn olabildiğince emzirmeye teşvik edilmelidir. Ebeveynin bebeği kendine yakın ve sıcak tutması önemlidir.

Sütünü sağarak bebeğini besleyen ebeveynlerin sütünü elle nasıl sağacağını ve bebeğini bir bardakla nasıl besleyeceğini bildiğinden emin olunmalıdır. Sağmak için araç kullanılması durumunda süt sağma pompasının temiz su ile temizlenmesi gereklidir. Her durumda sağılan süt buzdolabında saklanmalıdır.

BARÜ (Bartın Üniversitesi) deprem bölgesi proje ekibi

Bebek beslenmesinde ek gıda, karışım yapma ve kapların yıkanması için temiz su bulunamayacağı dikkate alınarak ek malzeme gerektirmeyen hazır mama kullanılması önerilir.

Deprem gibi afet ve acil durumlarda toplumsal cinsiyete dayalı şiddet artar. Afet ve kriz dönemlerinde kadınların ve çocukların sosyal, psikolojik, duygusal ve fiziksel ihtiyaçlarının karşıladığından emin olunmalıdır. Sosyal destek mekanizmaları ve yönlendirme süreçleriyle ilgili danışmanlık sağlanmalıdır.

<https://www.tapv.org.tr/haberler/depremlerde-gebe-kadınların-emziren-annelerin-ve-bakım-veren-kadınların-karşılaştıkları-riskler-ve-öneriler>

EBEBÜLTEN'E ÖZEL EGE ÜNİVERSİTESİ ÖĞRENCİLERİNİN AFET TUTUMU ANKETİ

Ege Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Ebelik Bölüm Başkanı Prof. Dr. Neriman SOĞUKPINAR ve Arş. Gör. Elif ÇİLESİZ'in yürütücülüğünde; Topluma Hizmet Uygulamaları ders kapsamında 2.sınıf Ebelik Bölümü öğrencileriyle yürütülerek 'Depreme Özel Ebebülten Anket Çalışması' yapılmıştır. Depreme Özel Ebebülten Anket Çalışmasının amacı; ebelik öğrencilerinin afet durumuna karşı olan tutumunu değerlendirmektir. Anket çalışmasını Ege Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Ebelik Bölümü öğrencileri 21.05.2023-26.5.2023 tarihleri arasında cevaplamıştır.

BULGULAR

Tablo 1. Depreme Özel Ebebülten Anket Çalışması Soruları (n=70)

DEĞİŞKEN	SAYI (N=70)	YÜZDE %
1. Deprem vb. durumlarda gönüllü (ebe) olarak çalışmak ister miydiniz?		
Evet	64	91,4
Hayır	6	8,6
2. Daha önce deprem bölgesinde çalıştınız mı?		
Evet	0	100
Hayır	70	0
3. Deprem bölgesinde doğum öncesi ve sonrası bakım desteği vermek ister miydiniz?		
Evet	64	91,4
Hayır	6	8,6
4. Depremde kadınların ihtiyaçlarına (ped, kıyafet, emzik...) yardım eder miydiniz/ettiniz mi?		
Evet	66	94,3
Hayır	4	5,7
5. Deprem bölgesinde ebeye ihtiyaç var mı?		
Evet	66	94,3
Hayır	4	5,7

Tablo 1'de örneklem grubuna katılan katılımcıların sayısı 70'dir. Katılımcıların %91,4'ünün deprem vb. durumlarda gönüllü (ebe) olarak deprem bölgesinde çalışmak istediği saptanmıştır. Katılımcıların %100'ünün daha önce deprem bölgesinde çalışmadığı saptanmıştır. Deprem bölgesinde doğum öncesi ve sonrası bakım desteği vermek isteyen öğrencilerin %91,4 olduğu tespit edilmiştir. Katılımcıların %94,3'ü depremde kadınların ihtiyaçlarına yardım etmek istemektedir. Katılımcıların %94,3'ü deprem bölgesinde ebeye ihtiyaç olduğunu belirtmiştir.

SORU 6: 5. soruya cevabınız evet ise neden?

Yapılan anket çalışmasında 70 kişi içinden 2 kişinin verdiği cevaplar aşağıda yer almaktadır:

+ Ebeler sağlık profesyonelleri olmaları ve görev tanımları gereği toplum sağlığını iyileştirirler kısacası toplumun olduğu her yerde gelecek nesillerin devamı ve sağlığı için danışmanlık ve ebelik görevlerini yerine getirebilirler yanı sıra temel hemşirelik becerilerine sahip olmanın verdiği yetkiyle sağlığın söz konusu olduğu birçok yerde görev alırlar.

+ Deprem de gebe kadınların o anki şartlar sebebiyle stresli ve üzüntülü olmalarını, bebeklerine bir zarar gelecek diye korkularını bir sağlık çalışanı gerekli bakımı ve kontrolleri yaparak hafifletebilir ebeler bunun için uygun bir meslek grubudur.

Ebelik Bölümü 2022-2023 Bahar Dönemi Afet ile ilgili Faaliyetler

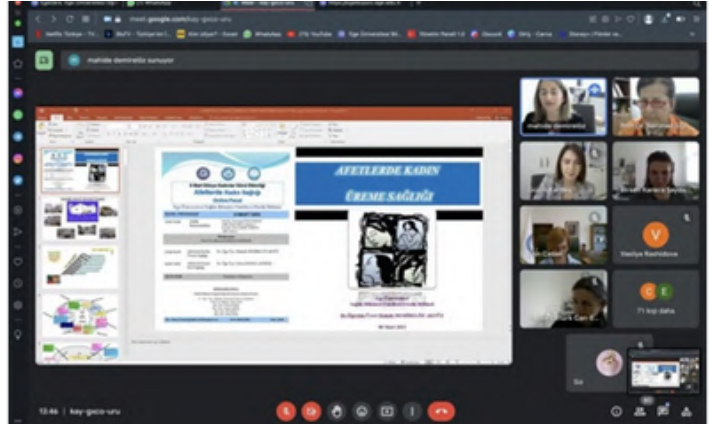
8 MART DÜNYA KADINLAR GÜNÜ ETKİNLİĞİ AFETLERDE KADIN SAĞLIĞI ONLINE PANEL

8 Mart Dünya Kadınlar Günü Etkinliği
Afetlerde Kadın Sağlığı
Online Panel

Ege Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Ebelik Bölümü

PANEL PROGRAMI		8 MART 2023
13:30-13:45	Açılış konuşmaları	Prof.Dr. Neriman SOĞUKPINAR (SBE, Ebelik Bölüm Başkanı) Prof.Dr. Esin ÇEBER TURFAN (SBE, Dekan)
Moderatör		Prof. Dr. Birsen KARACA SAYDAM
13:45-14:30	Afetlerde Kadın Üreme Sağlığı	Dr. Öğr. Üye. Mahide DEMİRELÖZ AKYÜZ
14:30-15:15	Afetlerde Kadın Ruh Sağlığı	Dr. Öğr. Üye. Zehra BAYKAL AKMEŞE
15:15-15:30	Tartışma ve Kapanış	

DÜZENLEME KURULU
Ebelik Bölümü Engelliz Ege Komisyonu Çalışma Grubu
Dr. Öğr. Üye. Mahide Demirelöz Akyüz (Başkan)
Prof. Dr. Nazan Tuna Otan
Arş. Gör. Esmâ Yüksel
Arş. Gör. Güzin Kardeş
Arş. Gör. Elif Çilesiz
Arş. Gör. Buse Kaya

8 Mart Dünya Kadınlar günü dolayısıyla Ege Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Ebelik Bölümü tarafından akademisyenlerin ve öğrencilerin katıldığı, konusu "Afetlerde Kadın Sağlığı" olan online panel düzenlendi. Moderatörlüğünü Prof. Dr. Birsen Karaca Saydam'ın yaptığı panelde Dr. Öğr. Üyesi Zehra Baykal Akmeşe ve Dr. Öğr. Üyesi Mahide Demirelöz Akyüz konuşmacı olarak yer aldı. Açılış konuşmasını yapan Dekan Prof. Dr. Esin Çeber Turfan günün anlam ve önemine yönelik konuşmalar yaparak tüm kadınların kadınlar gününü kutladı. Prof. Dr. Neriman Soğukpınar da yakın tarihte yaşanan deprem felaketinin insan sağlığını ne kadar etkilediğini ve deprem bölgesindeki kadınların yaşadıklarına bir miktar ses olabilmek amacıyla bu etkinliğin düzenlendiğini dile getirdi.

Konuşmacılardan Dr. Öğr. Üye. Mahide DEMİRELÖZ AKYÜZ "Afetlerde Kadın Üreme Sağlığı" konusunu ele alarak konuşmasını gerçekleştirdi. Konuşmasında afet durumlarında ebelere düşen görevin ve üreme sağlığına muhtaç tüm bireylere yardımcı olabilece kadar sahada olmalı ve hizmete devam etmemiz gerektiğinin önemini vurguladı.

Konuşmacılardan Dr. Öğr. Üye. Zehra BAYKAL AKMEŞE de konuşmasında " Afetlerde Kadın Ruh Sağlığı" konusunu ele aldı. Konuşmasında ruh sağlığını geliştirme ve korumaya yönelik stratejiler gerçekleştirilmesi gerektiğinin ve toplumu güçlendirmeye yönelik çalışmaların yapılması gerektiğinin altını çizdi.

INTERNATIONAL SYMPOSIUM MIDWIFERY SERVICE IN DISASTERS ULUSLARARASI AFETLERDE EBELİK HİZMETLERİ SEMPOZYUMU

Yaklaşık 450 ebelik meslek profesyoneli ve akademisyenin Kahramanmaraş merkezli depremden etkilenen illerde ebelik hizmetleri tecrübelerini anlattığı "Uluslararası Afetlerde Ebelik Hizmetleri Sempozyumu" Ege Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Ebelik Bölümü tarafından 22 Mart 2023 tarihinde çevrimiçi olarak düzenlendi.

Sempozyumun açılış konuşmasını Ege Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Esin Çeber Turfan gerçekleştirdi. Konuşmasında üzüntüsünü, gelecek zamanlarda daha bilinçli olmamızı ve ebelerimizin afetlerdeki önemini dile getirdi. Ebelik Bölüm Başkanı Prof. Dr. Neriman Soğukpınar da ebelik hizmetinin önemini vurgulayan bir konuşma yaptı.

Sempozyum Başkanı Ebelik Bölümü öğretim üyesi Doç. Dr. Ummahan Yücel de ebelik hizmetlerinin her zaman hayati önem taşıdığını, ebeliğin aynı zamanda sosyal yanı da olan bir hizmet olduğunu dile getirdi ve orada emek veren tüm ebelere teşekkürlerini ileterek konuşmasını tamamladı.

2 oturumdan oluşan sempozyumda 1. oturum Doç. Dr. Ummahan YÜCEL başkanlığında gerçekleşti. İlk oturumda; Ebe Kübra AVŞAR " Hatay'da Deprem Bölgesi Saha Deneyimi", Ebe Eda ÖKÇÜNTEKLE " Kahramanmaraş'ta Deprem Anı ve Sonrası Doğum Hizmetleri", Doç. Dr. Hacer YALNIZ DİLCEN "Kadınlarda Depremi Doğurduğu Psikolojik Artçılar", Dr. Öğr. Üyesi Yeliz ÇAKIR KOÇAK "Deprem Sonrası Ebeler Hizmetleri", Dr. Öğr. Üyesi Seifu WELDEGIORGIS "Acil Servislerde Ebeler Hizmeti" konularını ele aldılar. Soru cevap yapılarak ilk oturum sonlandı.

Öğle arasından sonra başlayan 2. oturum Prof. Dr. Neriman SOĞUKPINAR başkanlığında gerçekleşti. Oturumda; Ebe Aylın TURAN "Gaziantep'te Deprem Anı ve Sonrası Doğum Hizmetleri", Ebe Özgen ERDENİLGİN " İskenderun'da Deprem Bölgesi Saha Deneyimi", Uzman Ebe Elif GEÇER ve Prof. Dr. Fatma Deniz SAYINER "Deprem Sonrası Meslek Dernek Çalışmaları", Dr. Öğr. Üye Aysel BÜLEZ "Kahramanmaraş'ta Deprem Anı ve Sonrası Bölge Deneyimleri", Sri WIDATININGSIH "Endonezya' da Afetlerde Ebeler Hizmeti/Bakımı" konularını ele aldılar. Son olarak soru cevap yapılarak ve geri bildirimler alınarak sempozyum sonlandırıldı.

ULUSLARARASI SEMPOZYUM BİLİMSSEL PROGRAMI	
10:00-10:30	Açılış konuşmaları Doç. Dr. Ummahan YÜCEL, Sempozyum Başkanı Prof. Dr. Neriman SOĞUKPINAR, Ege Sağlık Bilimleri Fakültesi Ebeler Bölümü Başkanı Prof. Dr. Esin ÇEBER TURFAN, Ege Sağlık Bilimleri Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Necdet BUDAK, E.Ü. Rektörü Yardımcısı
1. OTURUM	Oturum Başkanı Doç. Dr. Ummahan YÜCEL, Ege Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebeler Bölümü
10:30-10:45	Deprem Bölgesi Saha Deneyimi Hatay, Kırıkkale Devlet Hastanesi Ebe Kübra AVŞAR, Ümit Çobanoğlu, Arhan Ekin, Seren Hacıoğlu
10:45-11:00	Deprem Anı ve Sonrası Doğum Hizmetleri Kahramanmaraş Ebe Eda ÖKÇÜNTEKLE, Kahramanmaraş Ebelik Devlet Hastanesi, Doğumhane Sorumlusu
11:00-11:15	Kadınlarda Depremi Doğurduğu Psikolojik Artçılar Doç. Dr. Hacer YALNIZ DİLCEN, Bartın Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Ebeler Bölümü
11:15-11:30	Deprem Sonrası Ebeler Hizmetleri Elitistan ve Afşin Saha Deneyimi Dr. Öğr. Üyesi Yeliz ÇAKIR KOÇAK, Bartın Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Ebeler Bölümü
11:30-11:45	Midwifery Service in Emergency Settings: The Case of the Ethiopia Dr. Öğr. Üyesi Seifu WELDEGIORGIS, Midwifery Department of Bahir Dar University, PhD Student at Tamara Rasmussen Institute/Finland University, Amhara
11:45-12:00	Soru Cevap
12:00-12:00	ÖĞLE ARASI
2. OTURUM	Oturum Başkanı Prof. Dr. Neriman SOĞUKPINAR, Ege Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebeler Bölümü Başkanı
12:00-12:15	Deprem Anı ve Sonrası Doğum Hizmetleri Çalışmaları Ebe Aylın TURAN, Gaziantep Devlet Hastanesi
12:15-12:30	Deprem Bölgesi Saha Deneyimi İskenderun Devlet Hastanesi Ebe Özgen ERDENİLGİN, Çelik Sağlık Hizmetleri Kurumu
12:30-12:45	Deprem Sonrası Meslek Dernek Çalışmaları Neler Yapılmalı? Neler Yapılmamalı? Uzman Ebe Elif GEÇER, Türk Ebelik Derneği Kurul Üyesi
12:45-13:00	Deprem Sonrası Meslek Dernek Çalışmaları Neler Yapılmalı? Neler Yapılmamalı? Prof. Dr. Fatma Deniz SAYINER, Anadolu Ebelik Derneği Yürütme Kurulu Üyesi
13:00-13:15	Deprem Anı ve Sonrası Doğum Hizmetleri Kahramanmaraş Dr. Öğr. Üyesi Aysel BÜLEZ, Kahramanmaraş Ebelik Devlet Hastanesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi Ebeler Bölümü
13:15-13:30	Midwifery Services/Care in Disasters in Indonesia Sri WIDATININGSIH, MEdic Head of Midwifery Study Program of Magelang Sebelas Maret University, Indonesia
13:30-13:45	Soru Cevap
13:45-13:50	Çerç BİLGİLEME ve Kapanış

EBE AKADEMİSYEN DOÇ. DR. UMMAHAN YÜCEL'DEN DEPREM BÖLGESİ İÇİN UYARI

Ebe Akademisyen Doç. Dr. Ummahan Yücel 6 Şubat tarihinde ülkemizde gerçekleşen Kahramanmaraş merkezli depremdeki gebeler hakkındaki düşüncelerini dile getirdi. Ummahan Yücel deprem bölgesinde 1 ay içerisinde doğum yapacak kadın sayısının 25 bin olduğunu ve bu kadınların afet durumlarında ihtiyaçlarının arttığını dile getirdi. Doç. Dr. Ummahan Yücel'e göre kadınlar doğum anında tüm güçlerini kullanmalı. Ancak afet durumlarında yaşadıklarının ve ihtiyaçlarının tam olarak karşılayamamalarının verdiği travmatik etkiyle psikolojik olarak daha dayanıksız hale geliyorlar ve bu da doğum yapmalarını zorlaştırıyor. Bölgedeki ebeler ve sağlık çalışanları da gebeyi sakinleştirmek için daha fazla çaba sarf ediyorlar.

Doç. Dr. Ummahan Yücel doğum sonrası 40 günün bizim için çok önemli olduğunu ve afet bölgesindeki kadınların kötü koşullardan dolayı erken taburcu edildiği için özellikle bu bölgedeki gebelerin yakından takibinin önemli olduğunu altını çizdi. Lohusalar merkeze kurulan yerlere ulaşamadığı için lohusaları hijyenik koşullarda yakından takip edebilecek gezici sağlık hizmetlerinin sağlanabileceğini dile getirdi.

Travmaya bağlı doğum tetiklenebileceği için erken doğumların olabileceğini ve erken doğan bebeklerin zamanında doğan bebeklere göre daha riskli olduğunu bu sebeple erken doğan bebeklerin özel bakım almalarının şart olduğunu söyledi. Ayrıca depremzede gebelere ve lohusalara yapılan yardımların "kapsayıcılığı ve sürekliliğinin" önemli olduğunu altını çizdi.

KÖŞE YAZISI**KÜBRA EBE GÖZÜNDEN AFET**

Herkese merhabalar,

Öncelikle, depremde zarar gören illerimize geçmiş olsun dileklerimi iletiyorum. Vefat edenlere Allah'tan rahmet, yaralılara acil şifalar diliyorum. Acılarını halen en derinden hissettiğimi, hep aklımda olduklarını söylemek isterim. Ardından bana bu köşeyi ayıran Ege Üniversitesi Ebelik Bölümünün çok kıymetli öğrenci arkadaşlarına, mesleğimizi böyle sahiplenip ileriye taşıma adına merakları ve bilginin peşinde koştukları için çok teşekkür ediyorum. Aktif olarak Ankara Etlik Şehir Hastanesi Doğumhane Biriminde çalışmaktayım. Aynı zamanda Ankara UMKE'nin bir üyesiyim.

Asıl konumuz olan ve son 3 aydır tüm profesyonel meslek dallarının ilgilendiği, başka bir dille söyleyecek olursak ilgilenmekte geç kaldığımızı yaşayarak anladığımız "AFET" durumundan bahsedelim mi?

Ben 6 Şubat sabahı, hepimizi bir yanımızdan yakalayan, ülkemizi sarsan asrın felaketini Ankara UMKE ekibinin WhatsApp grubundan art arda gelen mesajlarıyla haberdar oldum. Gözümü açtığımda mesajları okudum, evet bir deprem olduğunu anladım fakat büyüklüğünü ve etkisini Hatay'a gidip görene kadar asla anlayamamıştım.

Kurumumdan gerekli izinleri alıp hemen hazırlandım. Ankara Umke'nin tüm gönüllüleri toplandık, organizasyonun yapılıp uçağın ayarlanmasını bekledik. Tabi bu süreçte internetten haber sitelerini, sosyal medya paylaşımlarını takip ediyordum ama hala olayın büyüklüğünü idrak edemiyordum.

Akşam saat 6 gibi ilk önce İskenderun'a ulaştık. Otobüsten indiğimde gördüğüm manzara beni şok etti. İskenderun Devlet Hastanesinin bir bloğu çökmüş, etraftaki evlerin çoğu hasarlı, kimi sağa kimi sola yatmış, araçlar altında kalmış, yağmur bir yandan yağıyor, şehirde elektrik yok sokaklar kapkaranlık. Sadece ambulans ışıkları ve sağlam kalan araçların ışıkları var...İnsanlar etrafta koşuşturuyor, ağlayanlar, yardım isteyenler... Bir anlığına tüm o sesler silindi beynimden. Her şey ağır çekimde hareket ediyor gibiydi. Ben bir film sahnesinin içindeyim diye düşündüm, gerçek değil gibiydi. Sonra arkadaşların seslenmesiyle o ana döndüm, ekip arkadaşlarımla dışarıda kurulan çadır hastaneye yöneldik, enkazdan çıkarılıp getirilen yaralılara müdahale ediliyordu bizde hemen bir şeyler yapmaya başladık. Damar yolu açmak ve sıvı desteği sağlamak en önemli şeydi o anda. Ve bunu tüm sağlık profesyoneli arkadaşlarım yapabiliyordu. Yeteneklerimiz ve yapabileceklerimiz konusunda asla tereddüte düşmedik. Fakat depremin o ilk akşamında; malzemelerimiz tam değildi, henüz hepsi temin edilememişti, var olanların yerleri nerede bilmiyorduk, devamlı sağa sola koşuşturuyorduk ve başka bir depremzede kolumuzdan tutuyor yardım istiyordu. O kadar çaresiz hissettiğim bir andı ki, ben bu şekildeysem o insanların hislerini düşünemiyordum bile. Ama ben bir sağlık çalışanıydım, bir ebeydim ve orada her ne olursa olsun, yapabileceğim bir şeyler vardı. Ve yapabildiklerim depremzedeler için gerekliydi.

Açıkcısı yol boyunca aklımda hep, "Ben ebeyim, acaba faydam olur mu? Ne yapabilirim?" sorusu vardı. Sonuçta deprem deyince aklımıza enkazlardan hep exler çıkacak, arrest çıkacak ve müdahale gerekecek, crush sendromu vs bunlar geliyor. Hiç doğum yaptıracağım, gebelerin olduğu, depremzede lohusalar olacağı, en başta kadınlar gelmiyordu aklıma. Ben ebeyim. Kadın destekçisiyim her koşulda, bebek doğumu ve bakımına yardım edim. Ebeyim evet ama ben her konuda eğitim aldım ve donanımlıyım. Çok farklı birimlerde çalıştım bunu düşündüm ve elimden gelen her şeyi yaptım.

Sonrasında aynı gece (depremin birinci günü) ekibimle Hatay Kırıkhan Devlet Hastanesine yönlendirildik. İskenderun'a nispeten Kırıkhan Devlet Hastanesi daha sağlamdı. Üst katlarda klinikler, ameliyathane ve doğumhane vardı fakat boşaltılmıştı. Duvarlarda çatlaklar, tavanda çökmeler vs. vardı. Hastanenin yalnız giriş katı acil müdahale ünitesi olarak kullanılıyordu. Hastane koridorunda cenazeleri battaniyelere sarıp bırakmışlardı. Durum gerçekten korkunçtu. O kadar çok ceset vardı ki morg yetişmemişti. 2. şoku o manzarayı görünce yaşadım. Bir yandan depremzedeler gelmeye devam ediyordu yardım etmek zorundaydık, duygularımızı korkularımızı bir kenara bıraktık.

İlerleyen saatlerde bir gebe gelmişti, miadında ve çok ağrılı. KBB uzmanı muayene etmiş gebe olduğunu görünce aranızda ebe varmı diye sordu. Gebenin vajinal muayenesini yaptım, tama yakın açıklığı vardı. Primipar gebenin öyküsünü aldım. Fakat o psikoloji ve ağrı içinde doğru bilgiler veremiyordu. KBB uzmanı panik halde bana, ne yapacağız şimdi dedi. Normal şartlarda olsa hastayı başka birime sevk etmek isteyecek ama, tüm ambulanslar enkaz başında, diğerleri durumu acil olan hastaları sevkte. Doktor beye ben ebeyim benim işim bu, ben doğurtacağım şartlar ne olursa olsun anne ve bebek sağlığı için gerekli olan bu dedim. Orada anladım ki depremde olsa, selde olsa tüm felaketlerde doğumlar devam ediyordu, her koşulda dünyaya bir canlı daha geliyordu.

Bu noktadan sonra süreci yönetmeye başladım. Arkadaşlarımı organize ettim. Öncelikle bebekte ÇKS (kalp seslerini) duymam gerektiğini düşündüm. Ve tabii ki cerrahi alet, klemp, makas lazımdı. Orada çalışan bir personel yardımıyla üst kattaki doğumhaneye, elektrik olmadığı için telefon ışığı eşliğinde, cesetlerin arasından geçerek çıktık. O anı, o korkuyu hiç unutmuyorum. Artçılar devam ediyordu oraya çıkmamız riskliydi ama gerekli malzemeleri temin etmek için çıkmak zorundaydık. Bir arkadaşım NST cihazını ve proplarını aldı ben ceplerime göbük klembi uterotonik ilaçları koydum, bir iki tane doğum seti alıp hızlıca indik. Gebeyi tekrar muayene ettiğimde artık seviyesi '0' atlamış, ıkmaya başlamıştı. Primipar gebeyi sedye üstünde, telefon ışığıyla, epizyotomi açmak suretiyle doğum yaptırttım. Sağlıklı bir bebek dünyaya geldi. Tüm sağlık çalışanı arkadaşlarım bebeğin başına geldi, herkes çok duygulandı, bebeğin ağlaması herkes için yaşama dair umut oldu. Doğumu o zor koşullarda olması gerektiği gibi yaptırıldı.

Sonraki günlerde koşullarımız biraz daha iyileştirildi. Elektrigimiz vardı gerekli aletler temin edildi. Kırmızı, sarı alanın olduğu bölgeye mini bir doğumhane yaptık ebe arkadaşlarımla. Jinekolojik masa, ultrason cihazı, steril aletler, kuvöz, gerekli ilaçlar hepsini temin ettik. Gebeler gelmeye devam etti, doğumlar olmaya devam etti. Çünkü afetlerde yaşam devam ediyordu mevcut gebeler halen vardı. Özellikle küçük hafta, kontraksiyonlu gebeler geliyordu. Stres, üzüntü, deprem sonrası yeterince beslenememe, yetersiz sıvı alımı ya da ısınma problemleri tetiklemiş olacak ki abortuslar da çok oldu. 27 hafta bir ex doğuma şahit oldum ne yazık ki. Yine başka bir gebe 25. haftada ikiz gebelik aşırı kanamayla geldi. Laboratuvar çalışmıyordu yalnızca kan gazı cihazı vardı. Gebemiz ambulans sevk sırası beklerken kan gazından hemoglobin baktık ve IV sıvı desteği sağladık. İmkânların kısıtlı olduğu, malzemelerin olmadığı durumlarda dahi ebeler, yerine başka bir alternatif getirebilir, ebelik akılcı ve pratik düşünmeyi gerektirir. Çözüm odaklıdır öyle değil mi?

Kadın doğum uzmanı olan kapsamlı hastanelerde çok daha ciddi ileri vakalar alınıyordu. Onların yükünü hafifletmemiz ve elimizi taşın altına koymamız gerekiyordu. Tabi ki bunu yaparken gebe ve bebek sağlığını iyi değerlendirip onların iyilik hali için en doğru kararı vermeliydik. Sanırım depremin 3.günüydü, multipar 2.gebeliği olan bir gebe 7-8 santim açıklıkla geldi, kurduğumuz o mini doğumhanede travayını takip edip doğumunu yaptırдық. Tabiki sadece doğumunu yaptırmadık lohusalık sürecinde ilk 24 saat kanama kontrolü için hastanede beklettik kendisini. Zaten hastaneden çıksa da gidecek bir evi yoktu artık. Gelen yardımlardan bebek ve anneye kıyafet vb. tüm ihtiyaçlarını da temin ettik. Bebeğin babası ismini, ebesinin ismini koymak istediğini söyledi, bu şartlarda onlara yardım edip doğumu gerçekleştirdiğimiz, başka illere sevk etmediğimiz için teşekkür etti ve bebeğe benim adımlı koydu

Orada tüm duyguları bir arada yaşadım, çaresizlik, ölüm korkusu, hüznün ama Ebe olmak bana her zaman bir ümit olduğunu, yaşamın her şeye rağmen devam ettiğini ve bu devamlılığı sağlayan bir el olduğumu hatırlattı. Hayatım boyunca unutamayacağım şeyler yaşadım orada. Ama iyiki de gitmişim, iyiki orada bir cana dokunmuşum diyorum. Ve iyi ki de EBEYİM. Meslektaşım olacak siz öğrenci arkadaşlarıma en büyük tavsiyem ise SEVMEK. Bu mesleği çok sevmek, çünkü ancak sevdiğin şeyler için fedakârlık yapar, sevdiğin şeyleri geliştirip ileri taşımak istersin. Dünya var olduğundan beri bu meslek var ve her koşulda var olmaya devam edecek. Hayatın başladığı yerde her durumda bir EBE var. Belki de o EBE sensin !

YAŞAYANLARIN GÖZÜNDEN 5 SORUDA DEPREM

06.02.2023 Gaziantep

Ebelik öğrencisi B.M depremi merkez üssünde yaşamıştır.

1) Öncelikle sizi tanıyalım B.M kısaca kimdir?

-Merhaba, ben B.M. Ege Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Ebelik Bölümü ikinci sınıf öğrencisiyim. 21 yaşındayım. Gaziantepliyim.

2) Deprem anında neredeydiniz ve sonrasında ne yaptınız?

-Okulun ara tatil olmasının ardından ailemin yanına Gaziantep'e döndüm. Aradan bir hafta geçmemişti ki 6 şubat gecesi depreme evimde uyurken yakalandım. Gözlerimi inanılmaz bir sarsıntı ve gürültüyle açtım. Her yer tamamen aydınlanmıştı, dolaplar birbirine, eşyalar duvarlara çarpıyordu. Kardeşimin çığlığıyla yanına koşup üzerine kapandım. Ayakta duran her ne varsa tamamen yerdeydi. Anne babamız ancak yanımıza geldiler ama deprem bitmek bilmiyordu. Duvarların ve mutfakta devrilen her şeyin kırılma sesleri artık yıkılmak üzere olduğumuzu hissettiriyordu. Bittiğinde ancak yerimizden kalkabildik ve üzerimize bir şeyler alır almaz kapıya yöneldik. Binanın içinden çığlık sesleri geliyordu. Evim 10.katta olduğundan aşağıya inmemiz çok uzun sürdü. Merdivenlerde 3 kez artçıya yakalandık. Aşağıya indiğimizde kar ve yağmur şiddetini arttırmıştı. Yalnızca Gaziantep'te olduğunu düşündüğüm deprem yaklaşık 15 ili etkilemişti. Pazarcık ve Elbistan'da bulunan akrabalarımızın enkaz altında olduğu haberini aldık ve onlara yardım etmek için yola çıktık.

3) Depremden sonra hayatınızda ne gibi değişiklikler oldu?

-Depremden sonra dayım ve ailesi başta olmak üzere birçok yakınımı kaybettim. Yaklaşık iki buçuk ay kadar taziye evi, cami ve konteyner gibi güvende olduğumuzu düşündüğümüz yerlerde hiç tanımadığımız insanlarla birlikte kalmak zorundaydık. Hem hava şartlarının olumsuz koşulları, hem yaşadığımız afet...Verdiğimiz kayıplar ile de birlikte hepimiz fiziksel ve psikolojik olarak derinden etkilendik.

4) Deprem sonrasında seni en çok zorlayan şey neydi ?

-Deprem sonrasında beni çok zorlayan iki şey vardı. Birincisi ailemi kaybetme kaygısı içerisindeydim ki bu hala düzelebilmemiş değildir. İkincisi ise tekrar yaşanacak bir afette şuan elimde olan imkânları da kaybedip yeniden o zor dönemi yaşama korkusudur.

5) Deneyimlemiş biri olarak insanlara doğal afetlerde ve sonrasında psikolojik ve fizyolojik sağlıklarını korumaları için neler önerirsiniz ?

-Ülkemiz maalesef ki deprem bölgesi bunu ciddiye alarak bizim toplum olarak bilinçlenmeye ihtiyacımız vardır. Yaşanılan bu şeylerin insan hayatındaki önemini fark etmeliyiz. Hem bireysel hem toplumsal olarak daha çok tedbir almalıyız. Göz ardı etmemeliyiz. Mental ve fiziksel anlamda tekrar yaşanabileceğine hazırlıklı olmalıyız.

YAŞAYANLARIN GÖZÜNDEN 5 SORUDA DEPREM

06.02.2023 HATAY/ANTAKYA

06.02.2023 HATAY/ANTAKYA

Ebelik öğrencisi G.K Hatay Büyükşehir Belediyesi çalışmalarında görev almıştır.

1) Öncelikle sizi tanıyalım G.K kısaca kimdir?

-Ben G.K. Ege Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Ebelik bölümü 3.sınıf öğrencisiyim. Hatay Antakya'da yaşıyorum.

2) Deprem anında neredeydiniz ve ne yaptınız?

-06.02.2023 saat 04.17 de meydana gelen Kahramanmaraş merkezli depreme ailemle Antakya'daki evde yakalandım. Deprem çok şiddetli olduğu için evden çıkamadık. Elektrikler deprem başlangıcında kesildiği için etraf karanlıktı. Evden çıkmaya çalışırken yaralandık. İlk olarak aklıma gelen şey ailemde can kaybı olup olmadığını kontrol etmekte.

3) Deprem sonrasında büyükşehir çalışmalarında görev almaya nasıl karar verdiniz?

-Etraf aydınlandığı zaman komşularımın enkaz altında olduğunu gördüm. Toplumun birbirine yardım etmesi beni çok etkiledi. Yardım için 112'ye ulaşmaya çalıştık, şebekelerden dolayı ulaşamadık. Bir sağlık öğrencisi olarak ilkyardım müdahalesinde bulundum. Birkaç saat sonra gelen yardım malzemelerini dağıtmaya yardımcı oldum. Bu vesileyle Hatay Büyükşehir Belediyesi koordinatörlüğünde ihtiyaç sahiplerine yardımları ulaştırmaya devam etmekteyim.

4) Bu görevi alacak kişilerin hangi özelliklere sahip olması gerekir?

-Burada görev alanlar kişiler özellikten çok gönüllülük esasında çalışıyorlardı. Herhangi bir özellik taşımalarına gerek yoktur, sabırlı ve gönüllü olmaları yeterlidir.

5) Görev aldığınız bölgede sizi en çok etkileyen şey neydi?

-Yabancı insanların hiç tanımadıkları insanlara canları pahasına yardım etmeleri beni çok etkiledi. Fakat beni en çok etkileyen ve hiç unutamayacağım şey yardım çığlıklarıyla enkaz altındaki evladını arayan bir annenin çaresizliğiydi.

EBEBÜLTEN

**EGE ÜNİVERSİTESİ
SAĞLIK BİLİMLERİ FAKÜLTESİ
EBELİK BÖLÜMÜ**

**İLGİNİZ İÇİN TEŞEKKÜRLER.
GELECEK SAYIMIZDA GÖRÜŞMEK DİLEĞİYLE...**